

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 87

číslo 24

10. června 2007

Cena: 6 Kč

PASTÝŘSKÝ DOPIS K VÝROČÍ DR. KARLA FARSKÉHO

Vážení členové husitské církve, sestry a bratři, pokoj a milost vám všem!

Dne 12. června bude tomu 80 let od chvíle odchodu dr. Karla Farského z pozemského života naplněného horlivou vírou a obětavou službou evangeliu Ježíše Krista. Pro naši církev je tento modernistický kněz a první patriarcha natolik důležitý, že je potřebné si ho stále s vděčností připomínat a v nových souvislostech zhodnocovat jeho myšlenkový a životní odkaz. Zvláštní postavení Farského mezi svědky víry zakladatelské generace naší církve je dán jeho kazatelskou a katechetickou schopností, pronikavým teologickým myšlením a liturgickou reformou. Jeho Liturgie, Agenda a Zpěvník tvoří základ, na kterém naše církev může rozvíjet svůj duchovní život.

Aniž bychom chtěli vytvářet vprázdněný kult člověka, který žil v odlišné době, je opodstatněná naše upřímná úcta a vděčnost vůči dr. Karlu Farskému. Tuto vděčnost, která však patří především Bohu a jeho milosti, chceme vyjádřit i letos tradiční poutí do rodného kraje našeho prvního patriarchy. V sobotu 16. června se bude konat v přírodním prostranství bohoslužba od 10 hodin. Nejde nám o patetickou vzpomínku na minulost, ale o slavnost Kristova lidu, o bohoslužbu církve, která je stále otevřena Duchu svatému, jako byl

jeho proudění otevřen i Karel Farský.

Místo v církvi mají mít děti a mladá generace. V rámci letošní pouti se uskuteční setkání dětí, které se aktivně zúčastní bohoslužby zpěvem písní.

Sestry a bratři, vydejte se na pout' do Škodějova, do míst, kde stávala rodná chalupa uprostřed podkrkonošské přírody. Můžete navštívit také stálou výstavu, která je umístěna v prostorách nedalekého sboru ve Vysokém nad Jizerou. Odpolední program bude probíhat souběžně jak ve sboru ve Vysokém nad Jizerou, kde zazní od 14 hodin přednáška, tak i ve sboru v Semilech, kde děti a mladí z Prahy sehraji od 14 hodin biblickou dramatiizaci.

Nejen v jeho rodišti, ale i na dalších místech bude připomínána Farského osobnost. V Plzni, kde působil jako pedagog, je ve sboru Kristova kříže otevřena výstava, zahájená 20. května. V místech v Praze 6 - Dejvicích, kde Farský bydlel a pracoval, se koná 15. června konference o modernismu, která začíná v 9.30 hodin.

Trvalé hodnoty evangelia, kterými dr. Karel Farský žil a které naši Církev československou husitskou nesou a utvářejí, nemohou být zmařeny žádným lidským selháním, slabostí a pohoršlivým jednáním. Proto vás, sestry a bratři, vybízím, abyste se přimkli ke své

U příležitosti oslav 70. výročí otevření sboru v Blansku přijalo svátost břimování osm sester a bratří

církvi s trpělivou láskou právě v tom čase, kdy procházíme zápasem o věrohodnost našeho křesťanského svědectví. Jednejme podle Farského zásady: „Proti slabosti a zlobě dlužno bojovat silou ducha a dobrotou“ (CČS, s. 23). Kéž Duch Boží naše společenství stále obnovuje, posiluje, sjednocuje a dává nám schopnost tvořivým způsobem předávat evangelium.

Proto se stále za vás modlíme, aby

vás náš Bůh učinil hodnými svého povolání a svou mocí přivedl k naplnění každé vaše dobré rozhodnutí a dílo víry. Tak bude oslaveno jméno našeho Pána Ježíše Krista

ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista (2 Te 1,11 – 12).

Tomáš Butta, patriarcha

KAREL FARSKÝ – SYMBOL OŽIVENÍ CÍRKVE

Přestože nás od působení Karla Farského a otázek jeho doby dělí přechod od měšťanské moderny k postindustriální informační společnosti, trvá jeho zakladatelský význam a inspirační zdroj. Filosofická, sociologická a morální kritika náboženství, již v Evropě reprezentoval katolicismus a lutherství, formulovaná mysliteli různých pozic, mezi nimiž měli vlivný ohlas Ludwig Feuerbach, Sören Kierkegaard, Karl Marx, Friedrich Nietzsche, vyvolala v církevní a teologické veřejnosti obranné postoje. Katolický, zejména italský episkopát, snažil se o oživení tomismu v nových myšlenkových souvislostech (Leo XIII, Encyklika Aeterni Patris roku 1879). Církevní praxi usilovalo povznést vyhlášení Kodexu kanonického práva (Benedikt XV. roku 1917). Z jiných sociokulturních i teologických východisek vycházely myšlenky a podněty o oživení církve a jejího morálního a kulturně inspirujícího vlivu, jež vstoupily do dějin kultury a teologie pod sběrným pojmem modernismus. Byly neseny především univerzitními kruhy. Ve složitých proměnách života a obzoru druhé poloviny

XIX. stol. došlo k vyhocení obou směrů, jež vyvrcholilo zásahem Sv. officia dekretem Lamentabili sane exitu (ze dne 3. 7. 1907, nazývaným též Nový sylabus) a papežskou encyklikou Pascendi dominici gregis (Pius X. dne 8. 9. 1907).

V naznačených evropských dějinách a duchovních koordinátách probíhal v rakouské monarchii náboženský život, jenž byl zásadně ovlivněn - na rozdíl od sousedního Německa - ideologickou jednotou oltáře a trůnu. S tím také souviselo, že zázemí rakouského modernismu - i v Čechách a na Moravě - se z univerzit posunulo do stavovských kruhů kněžských a zhusta se prezentovalo jako umělecká moderna. Karel Farský, podobně jako Karel Statečný, František Kovář i Alois Spisar, měli svým vynikajícím vzděláním, rozhledem i pracovním působením - svým duchovním profilem - velmi blízko k evropským modernistům akademického ražení. Ty charakterizovalo novodobé dějinné vnímání světa a významu osobních vztahů v náboženství, na rozdíl od novotomistů, s nimiž je spojovalo - jak to dnes z historického odstupu vnímáme - univerzalis-

tické pojetí víry a církve. Ve výkvetu českých a moravských modernistů měl Karel Farský zvláštní dar všestrannosti a porozumění pro liturgickou zbožnost a církevní kázeň, což se projevilo v jeho umění konkrétní životní otázky vidět a řešit z principiálních hledisek. Farského charisma se vrcholně ukázalo na prvním zasedání I. církevního sněmu v r. 1924. Jako předseda vyhradil místo hlavního plenárního referátu profesoru Karlu Statečnému. Statečný ustavil personalistické zásady věrouky mladého církevního společenství, vycházející z biblického zjevení Boha a vidění světa, jež bylo Farskému (i Kovářovi) profesně i duchovně vlastní. Teologickou profilaci, na jejíž brázdě pracujeme dodnes, Farský konkretizoval ve svých sněmovních vystoupeních v plenárním zasedání prosazením normy Ducha Kristova nade všemi oblastmi církevního i světského života. Jeho vystoupení ve výboru vedlo k ustavení pojetí kněžské služby, jež bylo, a ve stejné míře dnes je, základním klíčem k oživení Církve Boží v naší církevní organizaci.

Dokončení na str. 3

Doprovodný program škodějovské poutě Vysoké nad Jizerou, Sbor dr. K. Farského, sobota 16. června

- 14 h - Mgr. David Frýdl: "Karel Farský očima pamětníků"
- přednáška s multimediální projekcí
- 15 h - Ivo Vodsedálek: koláže – vernisáž výstavy
- 15 h - Color Bass Duo: "Zpívající basklarinet"
- koncert moravských umělců

Mgr. David Frýdl

Absolvent HTF UK v Praze, jeho diplomová práce "Reformní náboženské hnutí v počátcích Československé republiky" oceněna rektorem UK. V letech 1997 – 2002 farářem ve Vysokém nad Jizerou, kde se zabýval mj. shromažďováním a studiem pramenů a dobových svědectví o zakladateli CČS dr. K. Farském. V současné době je farářem v Praze – Vršovicích.

Ivo Vodsedálek

Spisovatel, básník, publicista, zakladatel balonového létání v českých zemích, přední tvůrce koláží a vysoký chalupník. Po 2. sv. válce stál jako jeden z trojice Hrabal – Bondy – Vodsedálek u zrodu soukromé edice Půlnoc. Jeho tvorba vyšla veřejně až v 90. letech díky Pražské imaginaci. Vedle literární činnosti je významná i Vodsedálekova tvorba koláží či tzv. "lepených obrazů". Před rokem 1989 mohl vystavovat jen v zahraničí (Mnichov, Augsburg, Essen), po revoluci hojně vystavuje i u nás. Věnuje se přednáškové činnosti na FAMU v Praze, je pravidelným hostem Letní filmové dílny v Uherském Hradišti...

Color Bass Duo:

Mgr. Jiří Porubiak (basklarinet) - absolvent Konzervatoře v Teplicích a Institutu pro umělecká studia v Ostravě ve třídě prof. Valtra Vítka. Nyní působí ve Filharmonii Bohuslava Martinů ve Zlíně. Je absolventem řady interpretačních kurzů a také prestižních mezinárodních soutěží (Soutěž konzervatoří, Soutěž Pražského jara a The First Henri Salme Bass Clarinet Competition v Rotterdamu). V současné době se specializuje na netradiční sólový nástroj – basklarinet, který má velký ohlas u publika.

Mgr. Lukáš Michel (klavír) - absolvent Konzervatoře v Ostravě a umělecko-pedagogické katedry Ostravské univerzity ve třídě prof. Rudolfa Bernátka. Zúčastnil se mnoha mezinárodních soutěží, jeho výrazný talent ocenilo publikum v Evropě, USA i Japonsku. Od roku 2000 působil jako korepetitor a pedagog na Janáčkově konzervatoři v Ostravě a na Institutu pro umělecká studia Ostravské univerzity, kde korepetuje i nyní a zastává také funkci proděkana pro studijní záležitosti. Často se věnuje komorní hře a v současné době dokončuje doktorát na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě.

Vzrůst království Božího

Mt 13,31-35

V tomto úryvku máme nejlepší ukázkou, do kterého světa vstúpil Ježíš své "království nebeské", že ne do zásvěti, nýbrž sem, na zemi.

Nebudeme vysvětlovati, roste-li v Asii horčice skutečně tak bujná, jak tu praveno, nebo jaká je výměra měřice v našich kilogramech. To není účelem výkladu Ježíšova. Používá těch podobenství či přirovnání jen, aby docílil názornosti své nauky. A kde právě dlel, tamodtud připodobňoval. (srv. Komenského systém názorné nauky, např. Orbis pictus aj.)

A jaký je smysl těchto dvou podobenství? Aby dodal svým věřícím důvěry, předpovídá vnější i vnitřní úspěch díla svého. Vnější projeví se rozšířením a počtem příslušníků, vnitřní přerodem mravním v jednotlivcích i ve společnosti.

Horčice má rychlý vzrůst: proto se i u nás seje po žních do strnížků na podzimní píce. Tak rychle vzroste i Ježíšovo "království nebeské". Ono vzrůstá neméně rychle i v církvi československé. Řím chlubí se např. svatým Františkem Salesským, že ve století 17. obrátil na 70 tisíc protestantů ve Švýcařích ke katolictví římskému, a připočítá mu to v zázrak. Největší misionář jesuitský František Xaverský obrátil prý několik desetitisíců na víru. I církev československá má takové divotvůrce a větší ještě! Milionový vzrůst během půldruhého roku je jistě zjev nejvyšší úctyhodný!

Ale má-li pak dílo naše také svůj kvas? Kvas činí jistě méně stravitelné a méně chutné potraviny chutnějšími a stravitelnějšími, když kvasinkami látky v nich obsažené se pozměňují chemicky na přijatelnější pro ústa i žaludek.

A kvas království nebeského? Je záživnost lidské společnosti, tj. proměna, mravní přerod jednoho každého tak, aby byl světu okolí snesitelnějším, milejším, muž ženě, žena muži, rodiče dětem, děti rodičům, bratr bratřím, sestra sestrám, zaměstnavatel zaměstnanci, zaměstnanec zaměstnavateli, zkrátka jeden druhému a každý všem aby byl příjemnějším, užitečnějším, lepším.

Děje se tento spásný proces u nás? Pakli ne, nenaříkejme nad úpadkem společnosti, neboť ta společnost jsme my, a její blahodárný kvas musí proměňovati nás.

Nechci-li být lepším člověkem, nepotřebuji být příslušníkem církve československé.

Střežme si dobrý kvas díla svého!

Karel Farský, 1921

Z kazatelského plánu

2. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

Pán vyslýchá prosby těch, kdo mu bezvýhradně důvěřují

V Ježíši Kristu Bůh otevřel cestu ke spáse všem lidem. Nehledí na jejich původ a jakékoliv společenské zařazení, nýbrž na opravdovost jejich víry a na kvalitu jejich činů. Pán Ježíš často vyzvedá jako příkladné vzory lidi, kteří nepatří k Izraeli, aby tím zahanbil pobožnostkáře a pokrytce společající na svou vnější příslušnost k Božím lidu a na svou bezúhonnost. Záleží na nitru člověka a na způsobu, jak přistupuje ke Kristu. Kdo přichází s pokorou upřímného prosebníka a v naprosté důvěře ve Spasitelovu moc, kdo při své prosbě myslí možná víc na blaho svých bližních než sám na sebe, tomu Spasitel neodmítne pomoc. S radostí ho připočítá k těm, které počítá za své věrné a milé.

Vstup: 2Pa 6,19.29-33 (1Kr 8,22-23.41-43)

Tužby:

2. Abychom vždy usilovali o to, co se líbí Pánu, a přicházeli za ním v pokoře i s plnou důvěrou...

3. Abychom dovedli s upřímnou láskou přijímat všechny, které sám Kristus prohlásil za své bratry a sestry...

Epištola: Ga 2,1-10

Evangelium: L7,1-10

K obětování: Ž 40,17-18

K požehnání: Sk 10,25-36 nebo Ř 10,9-13

Modlitba:

Otče náš, prosíme, ukaž cestu ke svému nejmilejšímu Synu Ježíši Kristu všem ubohým, ztrápeným a bezradným! Připomínej obzvláště nám, kteří se někdy k němu okázale hlásíme, že u něho neplatí žádná privilegia a žádné zásluhy, že je třeba přicházet k němu s pokorou kajicníků a prosebníků, ne s hrdým čelem farizeů domýšlivých na svou znamenitost. Nedopust, abychom snad právě my kohokoliv odradili od cesty za Pánem Ježíšem nebo abychom před upřímnými prosebníky chtěli zavírat dveře ke spáse a do společnosti tvého lidu.

Vhodné písně: 40, 45, 61, 166, 172, 331, 334

BOHOSLOVECKÁ KOLEJ A DR. KAREL FARSKÝ

Pokračování z minulého čísla
Večer přicházival bratr patriarchy na kolej k přednášce a nebo k praktickému cvičení.

V lednu 1925 byli svěčeni první bratři, celkem asi 25 osob. Několik dní trvaly zkoušky a také my se jich zúčastnili. Zkoušel hlavně bratr patriarcha. Při jedné katechesi měl jeden zkoušený vyprávět příběh a když přišel k tomu, jak bratři Josefa prodali, zeptal se náhle br. patriarchy: „Který z bratrů navrhl, aby byl Josef prodán?“ Zkoušený nevěděl a tu br. patriarcha vykřikl: „Juda, předek židů, přece řekl: Prodáme ho.“

Občas se s námi sešel bratr patriarchy i při večeri. Když měl svátek, koupil všem bohoslovcům večeri, obyčejně to bývala šunka, láhev piva i nějaké zákusky. Pověřel s námi také br. tajemník a pak s námi volně hovořili. Potom jsme zpívali národní písně. Jednou při takové večeri jeden bratr zpíval známou hornickou píseň *Když zvonku hlas*. Doprovázel zpěv hrou na kytaru a měl přitom v koutku úst hořící cigaretu. Zpíval pěkně, ale za několik dní potom bratr patriarchy poznamenal: „Bratři, zpíváte-li, nenechávejte si cigaretu v ústech.“ A víc o tom nemluvil. Jednou v sobotu, to bylo

volno a na fakultě se nepřednášelo, seděli dva bratři ve studovně. Jeden zpíval *V tom starém Týnském kostele, varhany budou hrát* a druhý jej doprovázel na houslích. Náhle se otevřely dveře a v nich stál br. patriarcha. Řekl stručně: „Za prvé je doba studia a za druhé to není bohoslovecká píseň.“ A šel.

V jedné malé náboženské obci dostali bratři 40.000 Kč darem od zbožné starší ženy na postavení zvoničky. Nikoho se na nic neptali a zvoničku postavili. A přišli požádat br. patriarchy, aby zvoničku vysvětil. Br. patriarcha vyslechl celou historii a když onen bratr domluvil, řekl pouze: „Tak máte zvoničku.“ Dotyčný bratr zůstal stát jako solný sloup. Teprve potom vyložil br. patriarcha onomu bratru, jak pošetile jednali. Jestliže měli 40 tisíc korun, mohli snadno postavit menší sbor, nějaké peníze by sehnali, něco by si byli vypůjčili a mohl v oné obci být sbor. Takto měli jen zvoničku. Když mi onen bratr vyprávěl tuto příhodu, velmi se mu líbil onen způsob pokárání.

V červnu 1925 pozval br. tajemník Procházka bohoslovce do Krkonoš, kde prožíval svoji dovolenou ve Špindlerově Mlýně. Dříve než odejel, po-

radil nám: „Jděte k br. patriarchovi a on vám jistě něčím přispěje na cestu.“ Tož jsme se vypravili dva jako deputace. Br. patriarcha vyslechl naši žádost a pak řekl: „Tak vy chcete jet do Krkonoš? Tož jedte!“ Dodnes nevím, zda jsme svoji žádost přednesli nešikovně a nebo zda br. patriarcha nesouhlasil s naší cestou.

Po svém zvolení na úřad patriarchy uspořádal v Národním domě na Vinohradech slavnostní večeri pro svoje známé, hlavně pro bratry faráře. Hostina byla připravena asi pro 100 osob. Většina pozvaných však se omluvila, a tak na hostině bylo jen asi 30 osob. Jeden z br. bohoslovců ještě večer o osmé hodině nesl omluvné telegramy do Národního domu. Když se vrátil do koleje, přinesl vzkaz od br. patriarchy, aby všichni bohoslovci za ním na hostinu přišli. A tak jsme se ustrojili a šli. Hostina byla pěkná, nám hlavně chutnaly dorty, ale nejvíce se nám líbil způsob bratra patriarchy, jak byl ke všem milý a laskavý, přitom však stále duševně vedoucí. Jeden z bratřích farářů vyprávěl při hostině o divadelní hře, která se v té době hrála a o níž byly různé kritiky. Bratr farář onu hru chválil.

Pokračování příště

Nad Písmem

VZDÁT SE SVÉ MOCI A AUTORITY

L7,1-10

V armádě platí docela jiná pravidla než v "obyčejném" životě. Slovo, rozkaz zde má naprosto zvláštní závaznost. Neuposlechnout nařízení znamená zradit velitele. Setník vystupující v našem dnešním evangeliu by o tom mohl dlouze vyprávět. Jako velitel vojenského oddílu měl velikou zodpovědnost, ale také stejně zavazující autoritu. Každé slovo musel dlouze zvažovat, protože jeho rozhodnutí a nařízení byla se všemi důsledky s vojenskou kázní ihned splněna. Mohl chybvat, stejně jako triumfovat. Jednoduše řečeno, co rozkázal, či dobré či špatné, stalo se bez prodlání.

Avšak i voják zvyklý na tuhou kázeň má své city. Někdy dokonce umějí promluvit snad i spontánněji než u druhých lidí. Ani velitel v tom není výjimkou. Náš důstojník rozhodně nebyl muž bezcitný. Ke svému otroku se nechoval jen jako k věci, k majetku. Spatřoval v něm bratra člověka. Alespoň to dokládá jeho až dojemná starost, která mu nadělala vrásky ve chvíli, kdy oblíbeného služebníka přepadla zákeřná nemoc. Vyhlídky na uzdravení byly minimální. Ta tam byla najednou neoblohmnost a nesmlouvavost vojenského velitele. Prostý sluha, který neměl nic víc než svoji práci, dojal svého pána až k slzám.

Skutečně nevšední, fascinující příběh. Setník byl Říman se vším všudy. Židovský národ, v jehož zemi si odbýval svoji službu, vlastně ani neznal. Přesto mu jeho charakter nedovolil vůči okupovaným poddaným postupovat bezohledně. Vystavěl synagogu, snad se i sám občas účastnil židovských bohoslužeb, snažil se životu a víře Židů porozumět. Jistě nebylo v řadách římského vojska mnoho takových.

Náš setník však nebyl veden ke svým

sympatiím k vyvolenému národu zistnými cíli a snahou předějít v neklidném okupovaném území nepokojům. Jeho srdce bylo otevřené pro druhé lidi. A zůstalo otevřené i tehdy, když se dozvěděl o Pánu Ježíši a mocných znameních, která činil na nemocných. Neznal jej osobně. Snad ani sám sobě by nebyl schopen vysvětlit, proč pro Ježíše poslal s prosbou o pomoc pro nemocného otroka. Avšak – věřil. Věřil, že Ježíš má slovo uzdravení i pro obyvatele jeho domu. Pranic v tu chvíli setník nesázal na svoji autoritu, svoji moc udělovat v okupované zemi rozkazy. Mohl by přece tomu Nazaretskému jednoduše přikázat, ať přivede své léčitelské umění. Uvědomil si však dostatečně, že tváří v tvář Pánu Ježíši to není on, kdo je pánem situace. On je v tu chvíli na zcela opačné straně, než byl většinu života zvyklý. On se musí podřídit. Ve vší pokoře a důvěře, protože Ježíš má moc, která je nade vše. A tak setník jen pokorně vyznává: „Pane, neobtěžuj se; vždyť nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu. Proto jsem se ani neodvážil k tobě přijít. Ale dej rozkaz, a můj sluha bude zdrav.“ To vyznání stačí, aby jeho víra, naděje i láska promluvila přesvědčivě. Otrok vstává z lůžka zdrav.

Jistě nás udivuje, že samo uzdravení, údiv setníka i ostatních přihlížejících stojí v našem příběhu jaksí stranou, i když i o toto vše se zde jedná. Zato údiv Pána Ježíše nad vírou pohanského setníka Lukášovu vyprávění dominuje. Spasitelovo překvapení nad starostí o bližního, která víru provází, nad pokorou, s níž se voják ani neodvážil pohledět Ježíšovi do očí, nad bezvýhradnou důvěrou v Ježíšovu moc. Před setníkem nesčetněkrát za život stáli vojáci a v pozoru přijímali

bez výhrad jeho rozkazy. Ale všechna moc světa dnes poklekává před Spasitelem v pokoře setníkově a očekává jeho slovo. Bez této události se Ježíšovo evangelium prostě neobejde. Ale neobejde se bez ní ani naše víra. Setníkovy prosby nám zní povědomě. Jak by také ne. Brzy se totiž stala modlitbou všech křesťanů a součástí liturgie. To proto, abychom v sobě každý nesli cestou za Ježíšem i kus onoho pokorného a důvěřujícího vojáka. Člověka, který by se sice mohl chlubit svojí mocí, svojí silou, svojí moudrostí a autoritou, ale který se toho všeho rád vzdává proto, aby v jeho životě mohl zavládnout Ježíš sám. Vyznejme proto i my se stejnou pokorou: „Pane, nejsme hodni, abys vešel k nám, ale řekni jenom slovo a uzdraveny budou duše naše.“ Amen

Vladimír Hraba

**Pane Ježíši Kriste,
často se nás zmocňuje
pocit vlastní důležitosti,
často až příliš
naslouchá svému já
a málo naslouchá tobě.**
**Prosíme tě,
otevři naše srdce,
dej nám pravou
pokoru a důvěru
v tvoji pomoc a dobrotu.
Posiluj naši víru,
nadějí a lásku.
Uzdrav nás
a naše nemoci.
Pane, víme,
že nejsme hodni,
abys vešel k nám,
ale řekni jenom slovo
a uzdraveny budou
duše naše.
Amen**

KAREL FARSKÝ – SYMBOL OŽIVENÍ CÍRKVE

Dokončení ze str. 1

Vystupování Karla Farského na I. sněmu shrnuje a symbolizuje jeho předchozí i následné zásadní oživující působení pro náboženský život v naší zemi.

Myšlení a činnost našich církevních otců mělo evropskou předeheru: v současnosti se "husitská muzika" stala součástí evropského církevního a akademického muzicírování,

navzdory všem problémům, které naše bytí provázejí. Bez Farského jasného myšlení a rozhodného vystupování i jeho drobné práce pro konkrétní obce a lidi - jimiž si získal řadu hrubých nepřátel, kteří mu způsobili mnoho trpkosti - by se mladé církevní společenství nevymanilo z myšlenkových nejasností, organizačních, politických a osobních těžkostí, jež oživující dílo pro-

vázely a provázejí dodnes. Ve své osobní angažovanosti a obětavosti až do posledních dnů bolestného konce je Karel Farský živým inspirovaným symbolem pro kněžstvo církve od nejmenších náboženských obcí až po službu univerzitní a biskupskou. Bohu trvalé díky za jeho osobnost a dílo.

Zdeněk Kučera

NEZAPOMÍNEJME NA DRUHÉ ČERVNOVÉ VÝROČÍ

Den 12. června máme obvykle spojen s datem úmrtí našeho prvního patriarchy dr. Karla Farského. Málokdo si přitom vzpomene, že týž den v roce 1969 zemřel i náš třetí patriarcha dr. František Kovář. Pocházel se Sebranic na severozápadní Moravě, kde se narodil 21. září 1888 jako čtvrtý ze sedmi dětí. Vystudoval jak teologickou tak filosofickou fakultu na Univerzitě Karlově. Doktorát teologie získal v roce 1916 a doktorát filosofie v roce 1921. V roce 1923 byl jmenován docentem vědy o náboženství na pražské filosofické fakultě, přednášel i na vysoké škole pedagogické. K naší církvi se přihlásil hned při jejím vzniku. V roce 1926 se stal ředitelem naší bohoslovecké koleje, v roce 1935 byl jmenován mimořádným a v roce 1938 řádným profesorem novozákonní vědy na bývalé Husově československé evangelické fakultě, kde jeden rok vykonával i funkci děkana. 29. června 1946 byl na sněmu zvolen třetím patriarchou naší církve. Druhé volební období však nedokončil a v roce 1961 na svůj úřad rezignoval ze zdravotních důvodů.

nosti a respektován... Byl vždy oddaným služebníkem Boží věci, vyhraněným zastáncem církve, kterou viděl žít tam, kde se lidská srdce otvírala Kristu a jeho Boží zvěsti evangelia.“

František Kovář k poměrům v naší církvi, které nastaly po úmrtí dr. Karla Farského v roce 1927, napsal toto varovné memento:

Křesťanství je to náboženství, v němž je to specifikum, které bylo v Kristu. Ne učení Ježíšovo (víra v ďáblu, stání Země), ale náboženství Ježíšovo. Ve víře v osobního Boha se neliší od židovství, ale ode všech ostatních se liší tím čistým náboženstvím. Mravnost je hlavní věcí v náboženství, nikoliv rozum - ne mluvení, ale čin. Ježíš je nejdokonalejší typ náboženství mravního, snahového. Je to náboženství sociality, bratrství, lásky. Jeho služba Bohu je mravnost a ne obřadnictví. Je nutné jedno stanovisko, cíl, mohou však být různé cesty k tomu. Každý se musí vychovat v náboženskou osobnost, tj. lidí, kteří vědomě žijí mravně a jejich život vyplývá ze životního náboženského

názoru na svět. Služba Bohu se nejeví v určitém učení, v navštěvování kostela, ve zpovědi, ale žít musíme svědomitě. Člověk svědomitý nemůže lhát, krást, vraždit, smilnit. Lásku bratrskou je důkazem náboženskosti. Být si skutečně bratry. Ale dnes si nepomáháme, vzájemně se ničíme, pomlouváme. To však není důkazem mravnosti, svědomitosti. Byl by to rozvrat v národě, jak tvrdili Denis, Pekař.

Kdyby se poměry v církvi nezměnily, pak význam Církve československé je pranepatrný. Lásku bratrskou musí být všelidská, ne se vztahovat jen na členy církve. Jací jsou vůdcové, takový bude i lid. Tato generace měla podnět ke vzniku církve národní, historické, politické, ale příští generace nebudou mít těchto podnětů, a proto nebude-li náboženské mravnosti v Církvi československé, ztroskotá jako církev. U nás třeba vychovat individuality. Osobnost se projevuje ne ve velkých veřejných činech, ale v jeho každodenním životě, v drobných jeho činech. Z člověka se pak stane bohočlověk a takovými lidmi musí být především duchovní. Pak za nimi půjde lid a rád, neboť bude vidět, že co duchovní hlásá, to také činí. Církev československá může mít v národě velikou budoucnost. Dá-li národu náboženské osobnosti, povznesse národ tak, že se k němu bude upírat zrak celého lidstva. Církev československá nesmí být sektou určenou k zániku, ale náboženskou společností budující nového člověka. Budeme-li tedy každým rokem připomínat prvního patriarchu, vzpomeňme přitom i na jeho věrného nástupce.

(noe)

PAMÁTKA SPRAVEDLIVÝCH

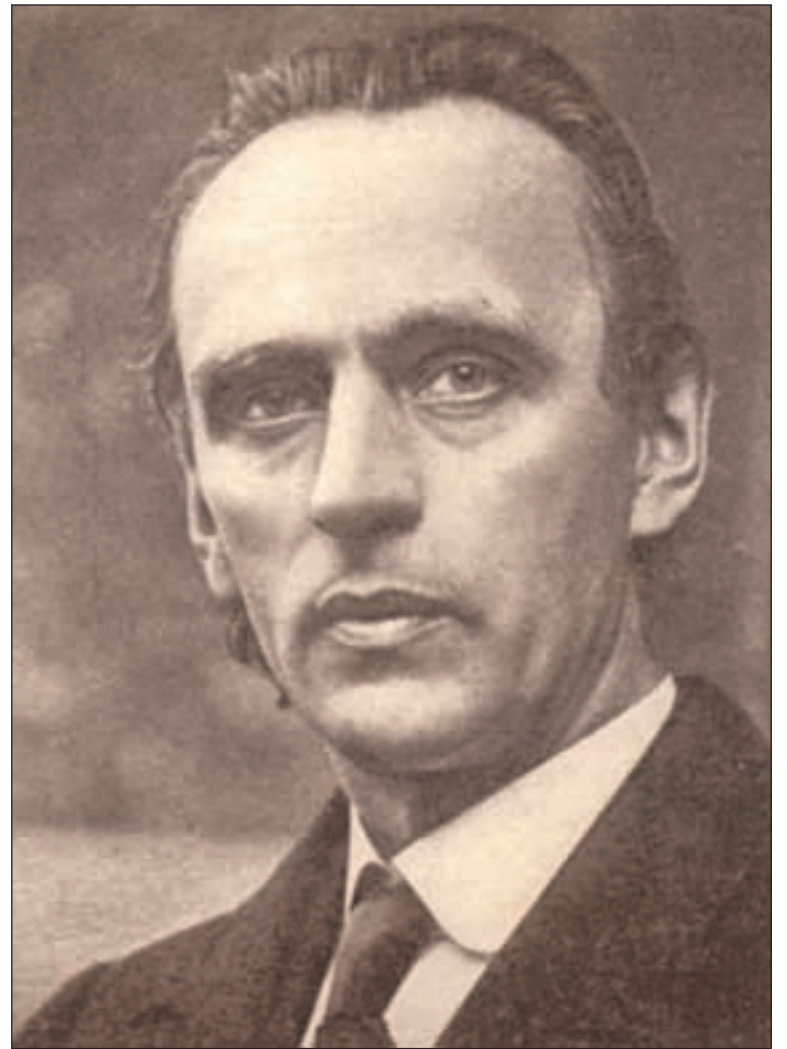
Rozkvetlý květen již více než šedesát let připomíná návrat svobody převážně v oficiálních akcích. Mimo pozornost tisku i ostatních médií se uskutečnilo pietní shromáždění k uctění statečného zapojení železničářů v odboji i obětí Pražského povstání v květnu 1945. Toto setkání připravené vedením ÚŽST Praha hl. n. a přednostou ŽST Praha Masarykovo nádraží se uskutečnilo 17. května u Památníku obětem v Hyberské ulici. Důstojnou vzpomínku na řady statečných železničářů uváděla průvodním slovem PhDr. Zlata Fořtová. Představila zástupce zúčastněných orgánů a odbojových organizací, kteří také položili k památníku věnce a kytky. Ve všech vystoupeních zaznělo ocenění statečnosti českých i slovenských železničářů, kteří se zúčastnili odboje,

ale také obětavě pomáhali i obětem transportů do koncentračních táborů. Vzpomínku na statečnou armádu železničářů i jejich oběti na životech provázela chorál Kdož jste Boží bojovníci, zaznělo také Ave Maria.

Pietního setkání se zúčastnil i bratr patriarcha, který v děkované modlitbě za statečnost i oběti řady neznámých hrdinů vyzdvihl cenu naší svobody. V závěru jeho vystoupení se k němu připojila řada účastníků setkání při slovech pokorného Otče náš.

Vzpomínkového aktu se zúčastnil také velvyslanec Slovenské republiky a jistě ho potěšilo, že při závěrečném zpěvu naší hymny právem zaznělo i nezapomenutelné Nad Tatrú sa blýska.

Hana Vocelová,
Dialog na cestě

Z naší historie: Jindřich Břetislav

O mládí Jindřicha Břetislava, synovce krále Vladislava II., není příliš mnoho zpráv. Víme s jistotou, že studoval na universitě v Paříži, od roku 1180 byl proboštem vyšehradským a 25. března 1182 se stal pražským biskupem.

Zdá se však, že více toužil po světském panování a nechtěl být podřízen knížeti. Mrzely ho prý "velikost a rozličnost daní", které panovník vybíral na církevních statcích.

Nejprve se dostal do sporů s úředním knížetem Děpoldem II., ale brzy i s českým knížetem Bedřichem. Nakonec musel před jeho hněvem prchnout z Čech a uchýlit se k císaři Fridrichu Barbarosovi (1187). Císař obeslal na sněm do Řezna Bedřicha, který tu marně hájil, že "odedávna pražští biskupové byli jen kaplani" českých knížat. Říšští biskupové tím byli tak rozlíčení, že prohlásili Jindřicha Břetislava za říšského knížete, který českému panovníkovi vůbec nepodléhá.

Po vytvoření Moravského markrabství to znamenalo další ránu jednotě českého státu.

S dalším českým knížetem - Konrádem II. Otou - se pražský biskup snesl, ale když se stal knížetem Václav II., začal Jindřich Břetislav znovu intrikovat. Novému císaři Jindřichovi VI. slíbil 6 000 hřiven stříbra, jestliže vládu v Čechách získá jeho bratranec Přemysl (I.) Otakar a Moravu další bratranec Vladislav Jindřich.

Václav II. se chvíli pokoušel o vojenský odpor, ale nakonec roku 1192 Prahu vydal dobrovolně biskupovi a odešel do ciziny.

Tehdy zasáhl císař, který pražského biskupa zajal prý za to, že mu ještě nevyplatil slíbené hřivny. Ovšem styky Přemysla Otakara s císařovými protivníky situaci záhy změnil. Jindřich VI. znovu věnoval svou důvěru Jindřichu Břetislavovi, kterého nejen propustil, ale dokonce mu svěřil vládu nad Čechami. Roku 1193 se tak pražský biskup a zároveň český kníže vítězně vrátil se "slavným komonstvem" do Čech.

U Zdic se mu postavil bratr Přemysl Otakar, ale když většina jeho vojska přeběhla na stranu Jindřicha Břetislava, boj neriskoval. Zato Praha se nechtěla novému pánovi pokorit a "všechna provolání, slibování, prosby, hrozby, a dokonce i kletby" nepomáhaly. Zkrušilo ji až pětíměsíční obležení.

Následujícího roku 1194 vytáhl Jindřich Břetislav na Moravu, kde zbavil vlády Vladislava Jindřicha.

Bojovný biskup tak sám ovládl celou přemyslovskou doménu. Poté na císařův rozkaz vytáhl kníže-biskup (označovaný někdy též jako Břetislav III.) pokorit Míšeňsko, což provedl tak důkladně, že se musel "veřejně kát za výtržnosti, kterých se dopouštělo loupežné jeho vojsko".

Roku 1196 se chystal na křížovou výpravu, ale nakonec - zřejmě z obavy o vládu - neodejel. Navíc záhy onemocněl, ale i přesto se pokus Přemysla I. Otakara o vpád do Čech nezdařil.

Kníže-biskup ještě stačil dát uvěznit Vladislava Jindřicha, ale zhoršující se nemoc i obava o život ho přiměly, aby se "dal zanést do Chebu, kde duši vypustil".

Po jeho smrti byl hrozící rozpad českého státu definitivně překonán nástupem Přemysla I. Otakara.

(noe)

ZPRÁVY

Výročí v Mirovicích

Slavnostní bohoslužbu k 70. výročí Husova sboru v Mirovicích povede 16. června od 10 h plzeňský biskup br. Michael Moc za přítomnosti bývalých duchovních, kteří v Mirovicích sloužili. Na setkání se těší

Filip Štojdil, farář

Symposium

Symposium k 80. výročí úmrtí dr. Karla Farského se koná 15. června od 9.30 h v budově Úřadu ústřední rady v Praze 6-Dejvicích, Wuchterlova 5.

(red)

Doteky v Liberci

Přijměte pozvání na naši faru v Liberci, nám. Českých bratří 35/2, kde se v pátek 15. června uskuteční 68. pokračování cyklu Doteky - plochy poznání:

16.30 h - výstava. Hudba: Petr Trunec 18.00 h - talk show Milostivé léto a léta milosti - počtvrté, Životní peripetie, co život dal i vzal, setkání s lidmi i přírodou (Převor P. Prokop Siostrzonek, František Novotný). Hudba: Marie Cvejnová.

(red)

Zážitek oslavy Páně

Opět - po roce - jsme si ve velikém společenství 3. a 17. května prožili „Májové hudební nešpory“ ve sboru v Českých Budějovicích-Suchém Vrtném. Hosty byli br. emeritní patriarcha Josef Špak a br. patriarcha Tomáš Butta, ale i žáci a studenti ZUŠ B. Jeremiáše a Konzervatoře v Českých Budějovicích, pro které je vystupování na nešporách odměnou za jejich studijní výsledky.

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

UZDRAVENÍ SETNÍKOVA OTROKA

„Pane, nejsme hodni, abys vešel k nám, ale řekni jenom slovo a uzdraveny budou duše naše.“ Tuto větu v naší Liturgii opakujeme vždy třikrát před svátostí večere Páně. Pochází z následujícího příběhu. Nějak se nám v něm však věty pomíchaly. Dokážete je správně seřadit a získat tajemku? Nejste-li si jistí, podívejte se do L 7,1-10.

- Ježíš šel s nimi. (N)
- Obrátil se k zástupu, který ho následoval, a řekl: (Ī)
- „Pravím vám, že tak velikou víru jsem nenalezl ani v Izraeli.“ (M)
- „Proto jsem se ani neodvážil k tobě přijít.“ (Ě)
- Když se poslové navrátili do setníkovy domu, našli toho otroka zdravého. (E)
- „Vždyť já podléhám rozkazům a vojákům rozkazují.“ (R)
- „Je hoden, abys mu to udělal; neboť miluje náš národ, i synagogu nám vystavěl.“ (R)
- Když to všechno svým posluchačům pověděl, odešel do Kafarnaum. (P)
- Když setník uslyšel o Ježíšovi, poslal k němu židovské starší a žádal ho, aby přišel a zachránil život

Chceme se s vámi takto podělit o náš zážitek oslavy Páně vzácným setkáním, hudbou i slovem. Tím, že náš Sbor Ježíše, Knížete míru se již od roku 1990 těší na tato setkávání, je oživena tradice, o jejíž vznik se zasloužil před mnoha lety br. Josef Špak. Účast při těchto setkáních svědčí o dobru takových akcí. Vzácná akustika sboru všechny inspiruje, neformální debaty na faře sblíží.

Těšte se v Pánu spolu s námi.

Hana Bubleová

Pozvánka na seminář

V rámci projektu Pražská škola alternativ pořádá Ekumenická akademie seminář o nových metodách komunitní práce, zaměřený na roli pracovníka (dobrovolného nebo profesionálního) v interakci s komunitou, v které působí. Koncept byl vytvořen v rámci mezinárodního projektu CABLE (Community Action Based Learning for Empowerment). Seminář se uskuteční ve dnech 14. - 15. června a je určen pro dobrovolné i profesionální pracovníky nevládních organizací, samospráv, státní správy, církví a rozvojových projektů, kteří hledají nové impulsy pro svou práci a zároveň chtějí pracovat i na sobě. Odhalování vlastní role v procesu komunitní práce bude spojeno se získáváním zkušeností práce ve skupině a s metodami posilování komunit při využití jejich vlastních zdrojů.

Seminář bude zahájen 14. června v 9 h v Malé zasedací síni budovy Magistrátu hl. m. Prahy, Mariánské nám. 2, Praha 1, další práce bude probíhat od 16 h na novém místě: Obec křesťanů, Na Špejcharu 3, Praha 7. Předpokládaný konec: 15. 6. v 17 h.

Seminář povede Tony Addy (European Contact Group a Diaconica

University, Finsko), facilitátory skupin budou čeští účastníci projektu CABLE: Eva Dohnalová, Petra Hamerníková a Jiří Silný. Tlumočení je zajištěno. Poplatek činí 300 Kč, platí se v hotovosti na místě (zahrnuje oběd 15. 6. a nápoje během jednání).

Přihlašování a další informace:

Jiří Silný, organizační vedoucí semináře, tel./fax: 272737077, mobil 737574412, skype: Ekumenicka akademie Praha.

www.ekumakad.cz

Novinka pro děti

Autor řady knih, jehož jméno můžete číst na titulní straně nové dětské knížky, napsal nový příběh pro děti. Malířkou ilustrací je mladá talentovaná B. Kuběňová. Společně vytvořili kouzelnou, i když zároveň maličko ironickou dětskou knížku, v Čechách vůbec ne typickou. Kdybychom chtěli hledat paralely, asi by nás napadli Simpsonovi a Flinstownovi. Žáčkova knížka je hodně blízká současné anglosaské dětské literatuře. A přesto je jiskřivý humor knihy výrazně český.

Všechny moje veverky jsou čtivé, stylisticky vybroušené, čtou se rychle a proto možná by se laskavý čtenář měl vrátit k některým pasážím znovu. Žáček užívá naprosto pravidelně slov, kterými mluví současní lidé. Je to logické. Napsal rozsáhlou bajku, ve které se zvířata, veverky, chovají přesně jako lidé. Ale draží čtenáři, nebojte se. Je to pohádka, vše dopadne, jak má. A každému čtenáři se na konec dostane morálního poučení. Vždyť je to bajka. Objednávejte knihu Všechny moje veverky na adrese redakce Českého zápasu nebo po telefonu (220 398 107) nebo mailem (cesky.zapas@ccsh.cz). Cena knihy je 260 Kč.

(red)

Tábor Broučků 2007

Odbor duchovní péče o děti a mládež při pražské diecézi pořádá již po deváté letní setkání. Jedná se o pobyt rodičů či prarodičů se svými dětmi nebo vnoučaty uprostřed krásné přírody.

Sejdeme se opět v rekreačním zařízení HELA ve Velké Úpě, která leží 2 km od Pece pod Sněžkou. Prázdninový pobyt na horách se koná v termínu od soboty 4. srpna do soboty 11. srpna. Téma setkání zní: Události kolem narození Spasitele. Program bude opět zajištěn jak pro děti, tak pro dospělé. Biblické vyprávění pro malé je doplněno nejrůznější tvůrčími činnostmi: kreslením, zpíváním, tancem, společnými hrami apod. Již nyní se můžete těšit na společné výlety, koupání, táborák s hezkými písňemi, karneval a mnohé soutěže.

Cena pobytu včetně plné penze činí: Děti do 3 let zdarma, do 10 let 1600 Kč, mládež do 18 let 1800 Kč, dospělí 2200 Kč. Máte-li o účast zájem, rádi vám pošleme přihlášku a bližší informace. Uzávěrka včetně zaplacení zálohy (polovina účastnického poplatku) nebo celého pobytu proběhne nejdříve do 15. července. Případný zbytek úhrady zaplatíte při příjezdu na tábor.

Kontaktní adresa:

ThMgr. Krasava Machová, 280 02 Kolín 3, Husovo náměstí čp. 273, tel: 321 722 944, 720 668 098, mail: krasava.machova@centrum.cz

KALENDARIUM – ČERVEN

11. 6. 1397 - Na zasedání královské rady na Karlštejně byli zákeřně zavražděni čtyři přední členové Václavovy administrativy a královi milci. Jejich vrahové (údajně spojenci moravského markraběte Jošta) tento svůj hanebný čin vysvětlili králi jako nutnost, aby zabránili jejich údajně připravovanému atentátu na samotného Václava. Král Václav IV. poté jako odpověď na tento čin vypověděl Jošta z Prahy a odňal mu i vládu nad obojím Lužicí.

11. 6. 1742 - Uzavřena byla (předběžná) mírová dohoda ve slezské Vratislavi. Pruský král Fridrich II. získal téměř celé Slezsko a hrabství kladské (celkem 40 182 km²) a za to se zavázal vystoupit z koalice s Bavorskem a Francií. V monarchii zůstala část Slezska o rozloze 5147 km² a byla organizována jako samostatná země (zahrnovala celé knížectví těšínské, jižní část knížectví opavského a krnovského a malou část hornatého Niska s Cukmantlem, Vidnavou a Javorníkem). Hlavním městem se stala Opava. Marie Terezie si uvolnila ruce proti ostatním protivníkům za válek o dědictví rakouské.

11. 6. 1842 - Vyšel dvorský dekret, který povoloval zaměstnávat děti (s povolením obecního představenstva) až od 9 let (za předpokladu, že navštěvovaly alespoň tři roky školu) a od 12 let (pokud školu vůbec nenavštěvovaly). Pracovní doba pro děti do 12 let byla stanovena na 10 hodin a na 12 hodin pro děti od 12 do 16 let. Přestoupení těchto předpisů se trestalo peněžitou pokutou.

12. 6. 1912 - Zemřel v Bad Reichenhall v Bavorsku **Zikmund Winter** (* 27. 12. 1846 v Praze) - historik a spisovatel, který je dnes vedle A. Jiráského hodnocen jako nejvýznamnější představitel historické prózy na přelomu 19. a 20. století, která navázala na dílo V. Beneše Třebitzkého i J. Svátka. Jako historik se vypracoval na předního znalce městského života v Čechách 15. - 17. století. Narodil se v rodině zvoníka na Starém Městě v Praze a po studiu Akademického gymnázia a pražské filosofické fakulty působil jako gymnaziální profesor v Pardubicích, Rakovníku a v Praze. Podrobné studium archivů českých měst, k němuž ho inspiroval jeho učitel V. V. Tomek, pak využil v práci odborné i umělecké. Dodnes cenné jsou *Kulturní obrazy českých měst a Dějiny kroje v zemích českých od počátku XV. století až po dobu bělohorské bitvy* (přičemž první část díla napsal historik Čeněk Zíbrt). Ostatní odborné práce zasvětil dějinám českého školství, řemesel a obchodu. Uměleckou prózu začal Winter psát až v polovině 80. let a také v ní se zaměřil na období 16. a 17. století. Jeho povídky z minulosti Rakovníka i Prahy žijí dodnes i díky filmovým přepisům (*Rozina sebranec, Nezbedný bakalář*). Nejrozsáhlejším dílem je Wintřův jediný román *Mistr Campanus*, který je zasazen do pobělohorské doby a soustřeďuje se na tragické osudy Jana Campana Vodňanského. Onemocnění krku, které bylo následkem jeho úmorného studia zaprášených listin, mu později zabránilo nejen v dalším studiu pramenů, ale i ve schůzkách s přáteli, kde se uplatňoval "jako skvělý společník se smyslem pro humor a sebeironii".

12. 6. 1922 - Narodil se v Podivíně **Vladimír Pokorný** (+ 21. 7. 1989 v Praze) - paleontolog, který je považován za zakladatele mikropaleontologie u nás. První praktikum z tohoto oboru se na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy konalo pod jeho vedením již v roce 1946. Učebnicí *Základy zoologické mikropaleontologie*, která vyšla nejprve u nás v roce 1954 a později v mnoha dalších jazycích, vytvořil světytnou českou mikropaleontologickou školu, za kterou se mu dostalo celosvětového uznání. Profesorem byl jmenován roku 1961, akademikem o dvanáct let později. V letech 1968-86 vedl katedru paleontologie Přírodovědecké fakulty UK. Rovněž se zabýval zkamenělinami svrchní (neogénu) a spodní (paleogénu) části třetihor a prvohorního devonu. Jeho praktická činnost měla velký význam pro vyhledávání ropných zdrojů v karpatské oblasti. Vedle uvedené učebnice byl autorem monografie *Vývoj fosilních ekosystémů a jejich složek* (1977) a spoluautorem učebnice *Úvod do paleontologie* (1977), která nahradila stejnojmennou, několikrát vydanou učebnicí J. Augusty a Maurice Remeše.

12. 6. 1927 - Zemřel v Praze dr. **Karel Farský** (* 26. 7. 1880 ve Škodějově u Semil) - první patriarcha naší církve.

15. 6. 1197 - V Chebu zemřel kníže **Jindřich Břetislav** (pohřben byl v premonstrátských Doksanech) - viz str. 3.

15. 6. 1927 - Přijaty byly tři nové zákony, které měly realizovat reformu přímých daní.

16. 6. 1467 - Vojsko syna Jiřího z Poděbrad Viktorína porazilo oddílky Vratislavských u Frankenštejna. Většina moravských měst totiž přešla na stranu jednoty zelenohorské (ve Vyškově byl vytvořen branný spolek Olomouce, Brna, Znojma a Jihlavy spolu s olomouckým biskupem Tasem).

16. 6. 1877 - Narodil se v Boskovicích **Karel Absolon** (+ 6. 10. 1960 v Brně) - archeolog, geograf, paleontolog a speleolog, který mj. pomohl zpřístupnit pro návštěvníky Moravský kras.

17. 6. 1917 - Za svého pobytu v Rusku uzavřel T. G. Masaryk s francouzským ministrem A. Thomassem, který dlel rovněž v Rusku, smlouvu na přepravu 30 tisíc československých zajatců do Francie; byla to první smlouva Československé národní rady s jiným státem. Pro zmatky v Rusku se však nerealizovala.

17. 6. 1942 - Na přímý pokyn z Berlína zahájilo činnost Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě, kolaborantská organizace, která vznikala od podzimu 1941, zaměřená na převýchovu české mládeže v nacionálně socialistickém duchu. Vedoucím byl jmenován ministr školství a národní osvěty E. Moravec.

(red)

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčíríková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, fax: 220 398 123,

mail: cesky.zapas@ccsh.cz, Tisk: Grafotekna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234 092 851, predplatne@predplatne.cz